

Nr 5.

Av greve **Wachtmeister, Axel**, om ändring av § 5 mom. 3
i lagen angående skyldighet för kommuner och enskilda att
fullgöra rekvisitioner för krigsmaktens behov.

I lagen angående skyldighet för kommuner och enskilda att fullgöra rekvisitioner för krigsmaktens behov av den 24 maj 1895 stadgas i § 5 mom. 3, att kvarter för människor, stallrum för hästar och slaktdjur samt, i mån av behov, plats under tak för materiel och andra effekter skola lämnas utan betalning.

När möjlighet finnes att avlösningssvis fördela ifrågavarande inkvarteringsskyldighet, och alltså de respektive kvarteren endast under kortare tid tagas i anspråk, ävensom för den händelse *verkligt* krigstillstånd skulle råda i vårt land, synes mig förestående moment icke verka mera betungande än förhållandena kräva. Annorlunda anser jag dock saken ställer sig, då samma kvarter tages i anspråk under än längre tid såsom en följd av en till skyddande av vårt lands neutralitet anbefalld mobilisering, som skulle kunna tänkas bli mycket långvarig, kanske fortgå under årtal.

Jag tänker nu närmast på Karlskrona fästnings såväl land- som sjöfront (öarna), där förliden höst åtskilliga tusen man under månader genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg medelst tillämpning av rekvisitionslagen måste inkvarteras inom ett område, som på grund av rådande förhållanden, terrängavskärningarnas läge och de taktiska kravens tillgodoseende, måste göras skarpt begränsat.

Tvivalsutan har kring andra av vårt lands fästningar förhållandet varit enahanda.

Det är en gammal känd sak, att allmänheten ingalunda är blyg i sina anspråk, när det gäller att av kronan söka utfå ersättning för så väl det ena som det andra. Men härvidlag anser jag, att en längre tids inkvartering inverkar så störande och medför så pass stora försakelser

för kvartervärdarna, att för framtiden åt dem bör beredas möjlighet till ersättning av statsmedel. Detta skulle kunna ske genom att till ovan nämnda § 5 mom. 3 göra ett tillägg av ungefärligen följande lydelse eller innebörd: *Dock må, därest särskilda omständigheter skulle föreligga, på Kungl. Maj:ts avgörande bero, huruvida ersättning av statsmedel härför skall utgå.* För närvarande är den i § 11 omnämnda kommissionen på grund av det ifrågavarande momentets kategoriska ordalydelse i detta fall förhindrad bestämma någon som helst ersättning.

Med anledning av vad jag nu anfört ber jag därför vördsamt få anhålla,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t låta utarbета och för riksdagen framlägga förslag till sådan ändring av § 5 mom. 3 i lagen angående skyldighet för kommuner och enskilda att fullgöra rekvisitioner för krigsmaktens behov av den 24 maj 1895, att, där enskilda särskilda omständigheter föreligga, ersättning för i nyssnämnda moment omnämnda kvarter må kunna av statsmedel utgå.

Stockholm den 17 januari 1915.

Axel Wachtmeister.
